

Efter at jeg har læst svaret meget grundigt igennem flere gange, er jeg nået til den konklusion, at der ingen tvivl er i mit sind: Forslaget fra Fremskridtspartiet er ikke i strid med menneskerettighederne. Derfor synes jeg, fru Dorte Bennedsen skulle tage det i sig, hun stod heroppe og sagde om, at hun godt kunne forstå, at Fremskridtspartiet ikke har respekt for menneskerettighederne, men at SF og Enhedslisten dog burde have det. Det er noget vrøvl, og det er usagligt at argumentere på det grundlag.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Her kom det jo meget tydeligt frem: Fru Dorte Bennedsen siger udtrykkeligt, at det er af hensyn til nogle mindretal i Danmark, at dyrene skal lide. Så enkelt blev det sagt, og det er altså det, vi stemmer om.

Dorte Bennedsen (S):

Det var vist det, man kalder et manipulerende indlæg, og jeg kan også se på hr. Groves ansigtsudtryk, at han ikke er helt uenig med mig.

Hverken hr. Grove eller jeg er ekspert – selv om hr. Grove er dyrlæge – med hensyn til, om denne slagtemetode giver smerte eller ej. Jeg skal ikke gøre mig klog på det, men jeg vil stå ved, at hvis vi ikke havde religiøse mindretal i vores land, som havde brug for denne form for religionsudøvelse, var debatten ikke kommet op. Det ville være tåbeligt at benægte, at det hænger sammen med, at vi har religiøse mindretal, som har tradition for denne slagtning, og selv om vi forestillede os, at jeg erkendte, at det kunne være smertefuldt, er det altså meget, meget, meget få sekunder, det handler om.

Når jeg tænker på den debat, der har været her i salen i dag, og den debat, vi har haft i Retsudvalget, og set i lyset af, hvad der i øvrigt ellers kan nævnes, vil jeg sige: Tag ned på et svineslagteri, hr. dyrlæge, og se, hvad der foregår, inden svinene bliver slagtet! Det er ikke selve aflivningsmetoden, jeg tænker på, det er den elektriske stav, der pisker svinene frem. Vi slagter dog immervæk 18 millioner svin om året i dette lille kongerige, og det har aldrig været noget emotionelt spørgsmål. Faktisk blev der i den borgerlige regerings tid rejst det spørgsmål, om vi ikke skulle lave nogle bedre dyreværnsregler for husdyrene; men det var umuligt at komme igennem med det, eller rettere sagt:

Ministeren lavede en bemyndigelse, som han på forhånd sagde, han ikke agtede at bruge.

Jeg synes, der skal være noget proportionalitet i alt dette her, så vi, inden vi får svunget os helt op i skyerne over, om det skal være 5, 10 eller 15 sekunder, lige skal se på, hvad der i øvrigt foregår. Men jeg bestrider ikke, at det selvfølgelig hænger sammen med, at vi har de religiøse mindretal, og det synes jeg er hæderligt og ordentligt.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Der har udviklet sig en meget stor debat her ved andenbehandlingen af dette lovforslag, og selv om der ikke er stillet ændringsforslag, minder debatten om den debat, vi havde ved førstebehandlingen. Det eneste, der skiller de to debatter fra hinanden, er, at vi nu har fået de udtalelser, som jeg ved førstebehandlingen varslede ville danne grundlag for regeringens overvejelser om lovforslaget, og det er de to udtalelser fra henholdsvis Dyreværnsrådet og Dyreetisk Råd.

Det er fuldstændig rigtigt, som flere ordførere har været inde på, at vi har at gøre med et overordnet hensyn, nemlig dyreværn, dyreetik, dyrevelfærd. Men der er også et andet hensyn, og jeg mener, vi skal stå fast på, at det er baggrunden for, at vi har bestemmelserne i lovgivningen om, at justitsministeren kan fastlægge regler, for så vidt angår slagtningen af dyr uden bedøvelse, når den er knyttet til jødisk og islamisk ritus.

Problemet er at finde balancepunktet mellem de to hensyn, og det har vi altså bedt nogle mennesker om at hjælpe Folketinget med. De har ikke blot et fagligt, men også et alment etisk grundlag for at kunne sætte sig ind i de to problemstillinger, både den dyreværnsmæssige og den etiske. Der er bestemt etiske spørgsmål, der skal tages hensyn til; det tror jeg alle er enige i, specielt når vi giver mulighed for at foretage slagtninger uden forudgående bedøvelse. Men ved enhver form for slagtning og ved enhver form for aflivning af dyr, også når det er jægere, der gør det, er der overvejelser om, hvorvidt vi gennem den form for aflivning påfører dyret en unødigt stor smerte. Enhver form for aflivning er jo forbundet med smerte, og det er selve bedøvelsen også, som flere har været inde på.

Jeg synes, at nogle af deltagerne i debatten er kammet lidt over, og der er visse forslag, som jeg kunne forestille mig vil komme i forlængelse af denne debat. Det kunne f.eks. være et forbud mod jagt i Danmark, hvor vi jo ved, at der i for-